

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Caietani Societatis Jesu

Gaetano, Alfonso

Excusa Pragæ, Anno 1668

Cap: VI. De modo, quo deliberavit ingredi Societatem Iesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37359

est, oblivisceretur reficiendi
bo corporis, pascens se lacri-
mis, ac delicijs cœlestibus.

CAPUT VI.

*De modo, quo delibe-
ravit ingredi Societatem
JESU.*

PER studium orationum,
continua pœnitentiæ ex-
citia, quibus sibi solidas con-
parare volebat virtutes, & pe-
tingere ad unionem cum DEO,
itâ vires corporis attrivit, ut,
pervenientibus æstivis caloribus,
in gravem morbum incid-
rit. Multum eo Marchio, cum
alijs Fratibus, fuit afflictus,
omnêmque adhibuit operam,
Frater sibi adeò charus, sanita-

redderetur, & ex privato domicilio, jussit illum perducere ad Castellum, ut presentis meliorem posset curam gerere. Non placuit bono DEO, è medio tollere tam nobilem florem, initio vitæ sanctioris, quamvis ipse id optaret, ideóque ad mortem se disposuisset, susceptis Sacramentis, quæ sunt infirmorum præsidium, & viaticum, sed voluit, ut igne infirmitatis probatus, diffunderet odorem suarum virtutum, quod factum est, quando se, in omnibus doloribus, exhibuit patientem, obedientem medicis, modestum in verbis & actionibus, resignatum in divinas manus, quæ omnia, in ejusmodi juvene seculari, sunt eximia. Mirabilius erat, quòd

quòd nollet admittere obsequium
fœminarum, nè quidem ipsum
Marchionissæ, suæ cognatæ, cu-
pientis, veluti ex officio bene-
volentia, aliquid ægroto exhibere
servitij: ac propterea, ut
quamprimum aliquantulum
convaluit, repetijt suam do-
mum. Sumpto experimento
ex morbo, quo Franciscus fue-
rat correptus, propter nimiam
austeritates, & afflictiones con-
positis, venit in mentem Mar-
chioni, illum non esse parem
sufferendo rigori, vitæ Patrum
Capuccinorum, hortatusque est
ipsum, ut maturius rem perpen-
deret, superque ea consuleret
viros religiosos, ac prudentes.
Fecit ille utrumque, & contulit
sua consilia cum Patre quodam

Cap
tis.
tu j
gio
ven
ret
tru
qui
con
ten
des
mo
pœ
bec
lite
apt
stru
salu
quo
gra
aff
Ca

Capuccino, viro magnæ virtutis, ac iudicij. Is explorato statu Juvenis, illi respondit: Religionem suam, ipsi minimè convenire, adeoque potiùs adjiceret animum ad Religionem Patrum Societatis Jesu, in qua quisque, cujuslibet sit statûs & conditionis, vivere queat contentus: cùm in ea, cui vires non desunt, ac devotio, habeat commoditatem, peragendi multas pœnitentias; qui verò est imbecillis, excolendo ingenium, literis, & animum virtutibus, aptissimum possit evadere instrumentum Divinæ gloriæ, & salutis animarum procurandæ, quod est perfectius, Deoque gratius opus, quàm solitudo, & afflictationes corporis. Sub idem

tem-

tempus, se Marchioni obtulit,
occafio, evocandi Syracufis, Pa-
trem Cafparum Paranympum
Concionatorem noſtræ Socie-
tatis, qui vixit & obiit, cum o-
pinione magnæ virtutis, inſi-
gniter dotatus gratijs cœleſti-
bus, ex cujus religioſa, & ſua
converſatione, Franciſcus tan-
topere profecit, adeóque illi
delectabatur, ut nihil illi eſſet
gratius, quàm ipſum audire lo-
quentem, aperire eidem con-
ſcientiam, ac pandere ſua ſenſa
ut ab illo meliùs, in ſua voca-
tione, dirigeretur. Et quia
modus, quo ſe diſpoſuit ad in-
telligendam Divinam volunta-
tem, non eſt vulgaris, referam
hîc ipſum, ut perſpiciatur ejuſ-
prudentia, in rebus, ſalutem

an
mi
ne
cut
ter
nu
to
eò
to
ma
tia
cœ
tij
de
Pa
do
vie
do
qu
fiſ
ba
an

animæ concernentibus. Impri-
mis abjecit omnem cogitatio-
nem, de quibusvis negotijs &
curis temporalibus, tum sibi in-
terdixit conversationem, de-
nuóq; incubuit, memorandis
totius vitæ erratis, & expiandis,
eò, quòd jam majorem pecca-
torum haberet notitiam: & ut
majori cum puritate conscien-
tiæ, se pararet ad suscipiendas
coelestes illustrationes; repe-
tijt exomologesim, iterúmque
delicta juventutis suæ recensuit
Patri Casparo, nova præferens
doloris indicia, ac desideria ser-
viendi D E O, valere jussu mun-
do: tum conatus animum tran-
quillare, & componere, ut con-
sisteret in æquilibrio, præstola-
batur indifferenter DEI nutum,
quem

quem exequeretur. Proposuit
sibi finem, ad quem fuerit crea-
tus, utpote ad serviendum Deo,
ipsúmque reverendum, & lau-
dandum sanctum nomen ejus,
atque hoc modo obtinendam
salutem, & fruendum æterno il-
lius conspectu. Deinde confi-
derans, ad hunc finem, per mul-
tas ac diversas procedi vias, va-
riósque vitæ, seu Laicalis, seu
Ecclesiasticæ, seu Religiosæ, sta-
tus decrevit se, majori cum se-
curitate, & solatio, posse incum-
bere in salutem, & perfectio-
nem propriam in Religione,
propter bona, quæ in ea reper-
untur, gratiæ, auxilia spiritua-
lia, directionem superiorum,
bonum exemplum, & protecti-
onem DEI, sacratissimæque Vir-

gin
qui
ess
des
& d
scu
Or
por
ab
rò
So
nif
Ca
Rel
tat
mi
ha
Qu
qu
de
nu
gi

ginis. Ulteriùs progressus, dis-
quisivit, qualisnam sibi Religio
esset eligenda. Hinc quidem
desiderium afflictiandi corporis,
& devotio erga sanctum Franci-
scum, illum trahebant ad ipsius
Ordinem; at imbecillitas cor-
poris, ac delicata complexio,
ab eodem revocabant: indè ve-
rò opinio concepta, de nostræ
Societatis sanctitate, quam ma-
nifestè videbat relucere in Patre
Casparo, stimulabat ad nostram
Religionem, atque in ista hæsi-
tatione, statuit rem totam com-
mittere Divinæ dispositioni,
hanc verò sortilegio explorare.
Quod etsi ordinariè non liceat,
quandoquidem hac ratione vi-
deatur tentari DEUS: nihilomi-
nus, dum alio meliori modo,
non

non possumus investigare Divi-
nam voluntatem, licitè sit, de-
bita cum reverentia; & factum
novimus, in electione Apostoli
S. Matthiæ. Quapropter, quàm
ardentissimè expetijt, Religioso-
rum ac Monialium, habitan-
tium Sortini, ad intentionem
suam, directas preces, quibus
addidit eleemosynas ac jeunia
cùmque unam schedarum, qua
in calicem, altari superpositum
injecerat, quibus nomina, & si-
gna duarum Religionum, inter
quas hærebat dubius, inscripta
fuerant, exemisset, obtigit illi
sorte Societas J E S U. Dicitur
quit, quanto fuerit perfusus
gaudio Franciscus, quòd tali in-
dicio certior redditus esset, de
Divina voluntate, quam tanto

NOT

per

pere exoptabat, & indagabat. Resumpsit exercitia orationis, ac pœnitentiarum, quarum nonnullas, propter diuturnum morbum, intermiserat: scripsit deinde subitò Patri Bartholomæo Riccio, tum Provinciali Societatis nostræ, multis precibus flagitans, in eam admitti, atque is, intellectis ipsius dotibus, respondit, se sperare, brevi fore, ut ejus desiderio satisfiat. Cœpit in illo confestim germinare spiritus nostri Instituti, quando non solum salutis propriæ curam gessit, verùm & alienæ, præsertim invigilando suis famulis, ut peccata, per Pœnitentiæ Sacramentum expiarent, semel saltem in mense, id quod diligenter ab ijs observari voluit,

luit, ità, ut quendam, secùs fa nerav
cientem, domo suâ exesse julle tûs,
rit. Cùm ità ferveret, recidi ac fer
in morbum: sed brevì revalu ptum
quamvis etiamnum nonnihil tium.
langueret. mon

CAPUT VII.

*Quomodo Franciscus
superatis nonnullis tentationibus
abiit Sortino, ingressurus
Societatem.*

Multas, & graves difficulta mihi)
tes, in principio suæ Con eatenu
versionis ortas, ex animi passio exposi
nibus, neque minores deinceps in quo
in castiganda carne, delicat tinent
nutrita, est perpeffus. Veru na, qu
tamen, tantum fuit odium vitæ arte,
præteritæ, quod ipsi Deus inge prabi
no